

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE)
v/Jakob Fjellanger
Postboks 5091 Majorstua
0301 OSLO

Sendt med e-post til uttalelse@nve.no med kopi til jfi@nve.no

Oslo, 16. september 2025

Sak nr.: 24-4752

Ansvarlig advokat: Magnus Dæhlin

**SAKSNR. 202320330 – TILLEGGSUTTAELSE TIL HØRING AV KONSESJONS-
SØKNAD FOR OPPRUSTNING OG UTVIDELSE AV RØLDAL-SULDAL KRAFTVERK –
KNUT A. HAUKELID, MARGIT OG ÅSE HOVELSRUD, OG MARGIT SAURO.**

1. Innledning

Det vises til NVEs befarings 2.-3. september 2025 i forbindelse med behandling av vilkårsrevisjon for Røldal-Suldalvassdraget og konsesjonssøknad for opprustning og utvidelse av Røldal-Suldal kraftanlegg. Ved avslutning av befaringsens første dag, ble det gitt en frist på 14 dager til å komme med tilleggsmerknader.

På vegne av Knut A. Haukelid, eier av gnr. 92 bnr. 3, Margit og Åse Hovelsrud, eiere av gnr. 103 bnr. 2, begge i Vinje kommune, samt Margit Sauro, eier av gnr. 1 bnr. 4 i Bykle kommune, inngis tilleggsmerknader. Merknadene er en oppfølging av befaringsen samt Lyse Krafts notat 15. august 2025 *Konsesjonssøknad for opprusting og utvidelse av Røldal Suldal kraftverk – Lyse Kraft sine kommentarer til høringsuttalelser* (heretter **Lyse Krafts kommentarer til høringsuttalelser**).

Grunneiernes overordnede syn etter befaringsen og gjennomgangen av Lyse Krafts kommentarer til høringsuttalelser, er at utmarksinteressene – og da særlig de private utmarksinteressene – ikke er tilstrekkelig kartlagt og vurdert av Lyse Kraft i konsekvensutredningen og konsesjonssøknaden. Dette ble påpekt i høringsuttalelsen 30. november 2024, uten at Lyse Kraft har vurdert behovet for ytterligere utredninger. Det bes derfor om at NVE pålegger Lyse Kraft å gjøre de nødvendige utredningene og vurderingene av konsekvensene for utmarkseiendommene rundt Holmavatnet, slik disse er kommentert i det følgende.

2. Kommentarer til befaringsen

Det følger av NVEs invitasjon 11. juni 2025 til befaringsen at befaringsen har to formål:

«Det eine er at NVE skal få høve til å gjere seg kjent med området som vert påverka, og kva problemstillingar vilkårsrevisjonen og det omsøkte prosjektet omfattar. Det andre er at

RSK og partar som vert rørd av saka/tiltaket skal få moglegheit til å gje uttrykk for sine synspunkt på staden.»

I denne forbindelse vil grunneierne påpeke to forhold: Det første knytter seg til befaringens første stopp på Holmavatnet. Dette stoppet var begrenset til området rundt Holmavassdammen. De berørte delene av eiendommene til Haukelid, Hovelsrud og Sauro ble ikke befart. NVE fikk dermed ikke anledning til å se og vurdere hvilke konsekvenser Lyse Krafts utbyggingsplaner av Holmavatnet vil få for grunneiernes utmarkseiendommer.

Det andre er en uttalelse fra NVE på stopp nr. 6 *Roalddkvamsåna*. I forbindelse med en diskusjon som oppstod der om bruk av privat eiendom til deponi for fjellmasser og behov for å befare deponiområdet, uttalte NVE at formålet med befaringen i hovedsak var å belyse kraftutbyggingsplanenes konsekvenser for *allmenne* interesser.

I vassdragsreguleringsloven § 5 oppstilles grunnvilkåret for om konsesjon kan gis:

«Konsesjon etter denne lov kan bare gis hvis fordelene ved tiltaket overstiger de skader og ulemper for allmenne eller private interesser som blir berørt av tiltaket.» (Vår understrekning.)

Bestemmelsen oppstiller et krav om at også skader og ulemper for *private* interesser skal utredes og vurderes i forbindelse med konsesjonssøknaden. Dette innebærer at de private konsekvensene ikke bare er et spørsmål om erstatningsutmåling i forbindelse med et eventuelt etterfølgende grunnverv, men også en sentral del av vurderingen av om konsesjon kan gis.

NVEs uttalelse og manglende befaring av de private eiendommene underbygger grunneiernes oppfatning av at de private interessene i liten grad er (og vil bli) belyst under NVEs vurdering konsesjonssøknaden. Dette kan medføre at NVEs beslutningsgrunnlag ikke er tilstrekkelig til å vurdere om vilkårene for konsesjon foreligger.

Det er NVE som har ansvaret for at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak fattes, jf. forvaltningsloven § 17. I denne forbindelse mener grunneierne at NVE må sørge for at de forhold som er beskrevet nedenfor blir tilstrekkelig utredet før vedtak fattes. Grunneierne oppfordrer også NVE til å invitere grunneierne på befaring av de berørte utmarkseiendommene på Holmavatnet, fortrinnsvis til våren så snart isen har gått og vannstanden normalt er på sitt laveste.

3. Lyse Krafts forslag om å fjerne anleggsveien til Holmavatnet

Som redegjort for under befaringen, har utmarkseiendommene rundt Holmavatnet adkomst med bil fra Bleskestad, via anleggsveien opp til Holmavassdammen, og derfra med båt over vannet. For hyttene som ligger ved Holmavatnet er adkomsten via anleggsveien den eneste mulige adkomstvei når leietakere, jegere og fiskere skal bruke området sommerstid. Det samme gjelder for grunneierne, når de skal frakte driftsmidler inn til eiendommene, og kjøtt og fisk ut. Slik har det vært siden slutten av 1960-tallet, da kraftverket ble bygget.

I Lyse Krafts kommentarer til høringsuttalelser side 41 er det uttalt følgende om anleggsveien (i forbindelse med kommentarer til samlet konsekvens for villrein):

«Konkret har vi ved realisering av Kvanndal 2 kraftverk, i tillegg til at vi fjerner vintertappingen i Holmavassåno og fra Isvatn, som er en kjente barrierer i dag, har vi en mulighet for å fjerne og revegetere eksisterende anleggsvei inn til Holmavatn: Dette er en om lag 8 kilometer grusvei som strekker seg langt inn i villreinområde og som går gjennom Dyreheio landskapsvernområde og Holmavassåno biotopvernområde. Dette er et tiltak som er påvist i konsekvensutredningen, og som kan realiseres dersom anlegget blir ombygd slik at det er tilpasset en drift som ikke krever den samme tilstedeværelsen som en har i dag.»

Forslaget om å fjerne anleggsveien er imidlertid kun nevnt i en bisetning i konsekvensutredningen, jf. Norconsults fagrapport 12. mars 2024 om villrein side 62 og 65, uten at eventuelle fordeler for villreinen er nærmere utredet. Etter grunneiernes erfaringer, er ikke anleggsveien i dag en barriere for villreinen. Veien er stengt av snø mer enn åtte måneder i året, og villreinens hovedtrekk inn og ut av området skjer i denne perioden. Dette synet deles av verneområdestyret for Setesdal Vesthei, Ryfylkeheiane og Frafjordheiane (SVR) som er satt til å forvalte de to verneområdene langs veien, jf. SVRs brev 18. desember 2020 til Hydro Energi (vedlagt grunneiernes høringsuttalelse) og av Setesdal og Ryfylke Villreinutvalg, jf. deres høringsuttalelse 3. desember 2024.

Veien er i tillegg bommet etter søknad til daværende Industridepartementet fra grunneierne selv. Det kun et fåtall parter som har nøkkel til bommen og trafikken er begrenset.

Det er ikke utredet hvilke konsekvenser fjerning av anleggsveien vil få for grunneierne rundt Holmavatnet, selv om dette ble påpekt i høringsuttalelsen 30. november 2024. Forholdet er heller ikke omtalt i Lyse Krafts kommentarer til høringsuttalelser, men i brev 4. juli 2025 fra Lyse Kraft til grunneierne. Her er det blant annet uttalt:

«Så vidt RSK kjenner til har grunneierne historisk hatt adkomst til sine eiendommer fra øst/Øvre Setesdal eller fra Haukeligrend-området. Adkomst fra Suldal/Bleskestad ble først etablert som primær tilkomstvei til eiendommene etter – og som følge av – at RSKs anleggsvei ble etablert.»

Uttalelsen vitner om at kraftselskapet ikke har forståelse verken for grunneiernes nåværende og historiske bruk av området. Det er riktig at adkomsten for eiernes *egen del* fra gammelt av var til fots og med kløvhest fra Haukeli, Vågsli eller Hovden. Eiendommene ble imidlertid drevet som næringseiendommer den gang også, med utleie av beitemark. Det er her ikke tale om alminnelige setereiendommer der gårdens egne dyr ble drevet til fjells om sommeren, men såkalte driftebeiter. Med denne driftsformen kjøpte handelsfolk flokker med fe og hester på Vestlandet om våren. Dyrene ble så drevet til fjells med snøsmeltingen for å feites opp i løpet av sommeren. Om høsten ble de drevet videre og solgt i befolkningssentrene på Østlandet der prisene var høyest.

Kløvveien fra Bleskestad til Flothyl i Haukeli og Hovden var en av hovedferdselsårene mellom vest og øst, og mye brukt til å drifte dyr til de aktuelle eiendommene. Da disse fedriftene opphørte rundt 1900, ble kløvveien fra Bleskestad fortsatt brukt i forbindelse med utleie av eiendommene til sauebeite. Utleie av beitemark utgjør fortsatt en del av næringsgrunnlaget til eiendommene.

Først da anleggsveien til Holmavatnet ble bygget på midten av 60-tallet ble det aktuelt å bruke bil som adkomst til eiendommene. Dette er omtrent like lenge som det har vært alminnelig for

privatpersoner å ha bil i Norge.¹ Å tenke seg en omlegging av næringsdriften med adkomst til fots eller med hest vil i dag være utenkelig. Adkomsten langs anleggsveien er derfor den eneste aktuelle og realistiske adkomstmuligheten for grunneierne og deres kunder. Bruk av helikopter er svært dyrt, søknadspliktig og lite ønskelig av villreinhensyn.

Dersom veien fjernes, er det høy sannsynlighet for at næringsvirksomheten på eiendommene også må opphøre. Dette er ulemper for private interesser som må utredes og vurderes i forbindelse med konsesjonssøknaden og vilkårsrevisjonen.

4. Svekkede isforhold på Holmavatnet forringer ferdsel over vannet

Grunneierne viser til at Holmavatnet både før og etter reguleringen, har hatt stabile og gode isforhold i mer enn seks måneder i året. Isforholdene er av avgjørende betydning for både dyrs og menneskers ferdsel i området vinterstid. Det har derfor vært påpekt av de fleste høringsinstanser at en forringelse av isforholdene vil ha betydelige negative konsekvenser.

I Lyse Krafts kommentarer til høringsuttalelser er det fremlagt et prosjektnotat fra SINTEF, datert 12. august 2025, som vurderer isforholdene i Holmavatnet. Lyse Kraft har på side 17 oppsummert konklusjonene i notatet slik:

«SINTEF peker på at isforholdene i Holmavatn påvirkes av mange faktorer der værforholdene er den viktigste påvirkningen. Her er lufttemperatur, vind, nedbør og skydekke viktige faktorer som igjen påvirker snøforhold, tilsig og energibalanse. I tillegg spiller vannstandsforhold og drift av kraftverkssystem en viktig rolle, men den underliggende utviklingen av vær og klima vil alltid være styrende for isforholdene.»

Videre påpekes det at økte og hyppigere vannstandsvariasjon vil kunne påvirke isforholdene negativt sammenlignet med en situasjon uten pumpekraftverk.

Det er nettopp den siste uttalelsen som er det vesentlige poenget i vurderingen av konsesjonssøknaden. Alt annet likt, vil etableringen av et pumpekraftverk og vannstandsvariasjonene som følger med det, medføre at isen blir mer usikker enn uten pumpekraftverk. Dette fremgår også direkte av SINTEFs notat side 34.

Når det gjelder den nærmere vurderingen av isforholdene på Holmavatnet, så kan SINTEFs prosjektnotat ikke vektlegges. Til dette er datagrunnlaget for tynt.

For det første er observasjoner av de faktiske isforholdene på Holmavatnet basert på kun to måleprøver vinteren 2025, hvorav den ene er gjengitt etter «husk fra driftspersonell» og omtales av SINTEF som usikker.

For det andre er vurderingene bygget på en gjennomgang av satellittbilder av Holmavatnet for vintrene 2021/2022, 2023/2024 og 2024/2025, selv om SINTEF har presisert at dette ikke er et fullverdig datagrunnlag. Det er i notatet side 27 uttalt at satellittbildene påvirkes av skylag i atmosfæren, samt at snødekket gjør det «svært vanskelig å vurdere hvordan isforholdene er eller endrer seg».

¹ Rasjoneringen av personbilen ble opphevet 1. oktober 1960, jf. opplysninger fra SSB (<https://www.ssb.no/transport-og-reiseliv/artikler-og-publikasjoner/bilen-ble-allemannseie-i-1960>)

For det tredje har SINTEF på side 35 tatt et klart forbehold rundt de analyser og konklusjoner som er gjort:

«Vi tar forbehold rundt analyser og konklusjoner siden alle forhold knyttet til fremtidig kraftsystemer og vær er basert på en rekke antakelser som det knytter seg usikkerhet rundt. For å redusere usikkerheten anbefaler vi å samle inn nødvendige grunnlagsdata og gjennomføre modellering av vanntemperatur strømningsforhold og isforhold med modelleringsverktøy som er i stand til å simulere prosesser knyttet til hydrologiske forhold i innsjøer og magasiner.»

Forbeholdet viser at det er behov for betraktelig mer datagrunnlag for å kunne trekke noen konklusjoner om isforholdene på Holmavatnet.

Det bør kreves ytterligere utredninger for å sikre at konsesjonssøknaden vurderes på et tilstrekkelig faglig kunnskapsgrunnlag. Utredningen må også ta i betraktning hvilke konsekvenser senking av LRV vil få for isen. Dersom vannstanden vinterstid tappes ned mot en ny og brattere reguleringssone, vil også dette få svært stor negativ innvirkning på isforholdene. I tillegg må strømningsforhold, og herunder plassering av pumpetunnelen i Naustdalen tas i betraktning.

Forringede isforhold får i særlig grad negativ påvirkning for villreinen, som opphør av vintertapping i Holmevassåna ikke på noen måte kan oppveie. Isen på Holmavatnet er et svært viktig for villreinens tilgang til og bruk av vinterbeitene nord i Setesdal-Ryfylke villreinområde.

Som også påpekt av verneområdestyret i SVR, synes det som at Norconsults vurdering av isen som mindre viktig enn områdene rundt, ikke har tatt hensyn til beiteforholdene i sine vurderinger. At de GPS-merkede dyrene tilbringer mindre tid på isen enn på land er innlysende, da det ikke finnes næring til dem ute på selve isen. Isen brukes likevel stadig til forflytning mellom de viktigste beiteområdene på nordsiden og sørsiden av magasinet. Den gir også tilgang til de mange holmene i vannet som har gode lavforekomster.

Norconsult gjør samme type feil når de ikke tar beite og snøforhold i betraktning når de vurderer Holmevassåna som et betydelig vandringshinder. Opphopningen av GPS-punkter på nordsiden av elven skyldes i all hovedsak at reinen foretrekker å beite i dette området hvor det er avføykede lavrabber, mens det på sørsiden er leside med store snømengder og snøleivevegetasjon. Bevegelsesmønsteret til reinen er akkurat det samme som på nordsiden av Holmavatnet. Det viser rolige dyr som beiter og graver seg fra rabbe til rabbe, akkurat slik de bør gjøre om vinteren.

Når villreinen nord for Holmevassåna til slutt vil videre, krysser den elva, som tross alt har begrenset vannføring mesteparten av vinteren, eller går rundt og krysser på isen på Holmavatnet eller Sandvatnet.

En bærekraftig villreinbestand er også viktig for grunneierne, som har villreinjakt og utleie av jaktrettigheter som en vesentlig del av sitt næringsgrunnlag. Dersom villreinstammen blir for sårbar vil det medføre reduksjon eller bortfall av jaktkvoter og dermed også inntektsgrunnlaget. I alle tilfeller vil fravær av rein føre til at jakten blir mindre attraktiv og slik sett få en lavere verdi.

Dårligere isforhold også få konsekvenser for grunneiernes ferdsel på Holmavatnet. Det foregår ferdsel med snøskuter på vannet vinterstid, for å frakte ved og materialer til hyttene på

eiendommene. Dersom denne ferdselen må skje over land fremfor vann, vil det medføre større forstyrrelser for villreinen i deres vinterbeiteområder. Også disse konsekvensene må tas i betraktning.

5. Manglende kartlegging av ny reguleringssone i Holmavatn

I dag reguleres Holmavatnet med 10 meter, mellom kote 1058 (HRV) og kote 1048 (LRV). Lyse Kraft har i sin konsesjonssøknad foreslått å senke LRV i Holmavatnet med fem meter, og med dette øke reguleringshøyden fra 10 til 15 meter. Endringen i LRV vil etter konsesjonssøknaden øke magasinvolumet med 26 prosent, jf. konsesjonssøknaden side 20.

Konsekvensene av en økt reguleringssone er i liten grad utredet og vurdert i konsesjonssøknaden. Dette ble påpekt av grunneierne i høringsuttalelsen 30. november 2024, hvor bl.a. vises til at forslaget vil medføre økt erosjon og sedimentering, dårligere livsvilkår for ørret, skjoldkreps og vårfluelarver, forringede gyteforhold ved lavere vannstand og betydelige utfordringer knyttet til ferdsel med båt.

I Lyse Krafts kommentarer til høringsuttalelser, har kraftselskapet kun svart på spørsmålet om ørretens tilgang til gytebekker, se side 27:

«Ørreten har i dag enkel tilgang til tilløpsbekken ved Vivik på vannstander fra HRV og i alle fall noen meter nedover, mens det ikke er kjent hvordan vandringsforholdene er ved (vesentlig) lavere magasin vannstander. Feltarbeid utført ved vannstand rundt kote 1055,5 (HRV – 2,5 meter) avdekket ingen vandringshindre i den synlige reguleringssonen, se Figur 5-4.»

Svaret viser at Lyse Kraft kun har undersøkt den øverste fjerdedelen av gjeldende reguleringssone. Hvordan forholdene er lenger ned i reguleringssonen og fem meter under dagens LRV, er verken kartlagt eller vurdert.

Lyse Kraft må dermed pålegges å gjøre ytterligere undersøkelser av reguleringssonen, ned til ny LRV for å kartlegge ørretens tilgang til gytebekker ved lave vannstander. For NVEs vurdering vil det ikke være tilstrekkelig å lene seg på kraftselskapets simuleringer og antakelser om at det kun «vil være enkeltår der vannstanden vil være betydelig under HRV gjennom gytevandingsperioden», jf. Lyse Krafts kommentarer til høringsuttalelser side 28. Med det planlagte pumpekraftverket, vil det først og fremst være kraftprisen som styrer produksjonen og dermed vannstanden. Det er på ingen måte gitt at det i fremtiden vil være en korrelasjon mellom kraftprisen og nedbør/tilsig. Allerede nå ser vi at kraftprisen i Sør-Norge i større grad enn før styres av vind- og solforhold i Europa, fremfor værutsikter og magasininfylling i Norge.

Det er viktig at kartleggingen ikke begrenses til gytebekkene, men også omfatter risiko for økt erosjon og sedimentering, samt for å kartlegge grunneiernes muligheter til å komme i land og gå ut med båt. Som nevnt er disse forholdene ikke kommentert av Lyse Kraft. Etter det grunneierne er kjent med, har det heller ikke blitt gjort noen kartlegging av bunn og dybdeforholdene i ny reguleringssone før i høst, nærmere bestemt 3.-5. september 2025.

Manglende kartlegging av reguleringssonen kan ha betydning for de opplysninger Lyse Kraft har gitt i konsesjonssøknaden. For det første vil det medføre at Lyse Kraft ikke har konkrete tall på

omsøkt magasinvolym. Konsesjonssøknadens opplysninger om en økning på 26 prosent synes å være bygget på usikkert tallgrunnlag. Hvilke konsekvenser det har for gjennomførte simuleringer og beregninger er usikkert, og bør avklares av Lyse Kraft.

For det andre må det legges til grunn at konsesjonssøknadens opplysninger om at det ikke forventes at «erosjon og sedimentasjon vil endres nevneverdig som følge av vannstands-variasjonen» bygger på en ren antakelse. I forlengelsen av dette er det ikke gjort noen vurderinger av om økt erosjon og sedimentering vil få betydning for livet i Holmavatnet.

Etter grunneierne syn vil økt reguleringshøyde og større variasjon i vannstanden medføre at de næringsrike jordmassene, som nå ligger fra normalvannstand og ned til LRV, vil bli vasket ut fra større deler av reguleringssonen og legge seg dypere i magasinet. Gitt Lyse Krafts prognoser om at Holmavatnet i de fleste år vil ha en sommer- og høstvannstand høyere enn i dag, vil mindre sollys nå ned til de næringsrike områdene. Det vil da gi mindre mat og dårligere levekår for ørreten.

For det tredje vil manglende kunnskap om bunnforholdene medføre at kraftselskapet heller ikke har en begrunnet oppfatning av om økt regulering kun vil gi «praktiske utfordringer» for grunneierne når de ferdes med båt, jf. konsesjonssøknaden side 124, eller om det vil være nærmest umulig å komme til og legge fra med båt. Det er heller ikke kartlagt om det er praktisk mulig, og hvor mye det eventuelt vil koste å etablere nye båtopptrekk i en bratt reguleringszone. Nye båtopprett vil være nødvendig for å sikre grunneierne adkomst til Holmavatnet.

For grunneierne er adkomst med båt en absolutt nødvendighet, både for å komme frem til hyttene og for frakt av varer og driftsmidler, men også i forbindelse med fiske. Dersom fisket forringes og/eller det blir svært vanskelig å komme til og fra med båt, vil en betydelig del av driftsgrunnlaget svekkes som igjen kan medføre vanskeligheter med å opprettholde driften av eiendommene.

Som en del av kartleggingen av reguleringssonen, bes det om at Lyse Kraft utarbeider et detaljert kart over Holmavatnet, som både viser grunneierne hytter rundt vannet og terrenget fra dagens HRV og ned til omsøkt LRV, slik at adkomstmulighetene med båt kan bli tilstrekkelig kartlagt.

6. Grunneierne fastholder behov for nytt prøvegarnfiske

For å vurdere konsekvensene av ny LRV og etablering av pumpemagasin, så er det også nødvendig å ha faktisk kunnskap om dagens situasjon, herunder fiskebestanden i Holmavatnet. Lyse Kraft gjennomførte prøvegarnfiske her i 2018, men som påpekt av grunneierne i høringsuttalelsen side 8 var dette året ikke representativt for ørretbestanden i Holmavatnet. Grunneierne har derfor bedt om at det gjennomføres nytt prøvegarnfiske. I Lyse Krafts kommentarer til høringsuttalelser side 28 besvares forespørselen slik:

«Hvorvidt et prøvegarnfiske utført i et annet år ville gitt betydelige endrede resultater er uvisst, men det vurderes som svært sannsynlig at resultater fra et prøvefiske utført et annet år ikke ville endret verdivurderingen nevneverdig.»

Vurderingen synes å være basert på Lyse Krafts teoretiske tilnærming til verdivurderingen av Holmavatnet, jf. Lyse Krafts kommentarer til høringsuttalelser side 28, som grunneierne er uenig i. Legges Lyse Krafts resonnement til grunn, innebærer det at ingen regulerte vassdrag kan oppnå stor verdi. Dette synes ikke å samsvare med Miljødirektoratets veileder M-1941, slik denne er

referert i Norconsults fagrapport 8. mars 2024 for fisk, ferskvannsorganismer og vannmiljø, side 20. Det påpekes også at vurderingen av konsekvens kan bli ulik for verdivurderinger innenfor kategorien «middels verdi», jf. fagrapporten side 23. For Holmavatnet vil for eksempel middels verdi forskjøvet mot stor verdi i stedet for mot noe, vil konsekvensen kunne gå fra noe (-) til betydelig (--) konsekvensgrad. Kunnskapsgrunnlaget er derfor avgjørende for å vurdere konsekvensene av tiltaket.

Som grunneierne har påpekt, er Holmavatnet et uvanlig godt fiskevann til å være et reguleringsmagasin, langt bedre enn Sandvatn som i konsekvensutredningen er gitt samme verdi.

I verdivurderingen er det heller ikke hensyntatt grunneiernes opplysninger om at Holmavatnet har en *delbestand* av fiskespisende ørret. Det er ikke snakk om enkeltindivider. Det grunneierne har vist til er at det finnes en delbestand som slår over på fiskediett svært tidlig og dermed får en mye brattere vekstkurve enn de andre ørretene i vannet. De vokser også mye raskere enn slike enkeltindivider som spiser en del småfisk senere i livet. Hvorvidt denne delbestanden også finner hverandre i gytetiden og på den måten fører karaktertrekkene videre, er ikke kartlagt, men kan på ingen måte utelukkes.

Med dette står grunneierne fast ved at den fiskebiologiske tilstanden i Holmavatnet ikke er tilstrekkelig kartlagt, og at verdivurderingen Lyse Kraft har lagt til grunn dermed er usikker. Det bes om at NVE pålegger Lyse Kraft å gjennomføre ytterligere undersøkelser av fiskebestanden i Holmavatnet for å sikre et tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag.

Vennlig hilsen

Dæhlin Sand Advokatfirma AS

Mari Kjellevold Brygfjeld
Advokat